

NEDEN ÜMMET?-3

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (9.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Ümmet-i Muhammed üzerinde konuşuyoruz. Ümmeti haber bültenlerinin etkisinden kurtularak, Kur'an'ın haberlerini esas alma yöntemiyle anlamak gerekir, diyoruz. Eğer ümmeti orijinaliyle, Allah'ın Kur'an, Peygamber'in de sünnette çizdiği çizgiler üzerinden anlarsak ümmet deyince 'Orta Doğu bataklığı' ya da 'Orta Doğu çıkmazı' diye isim neden verilemeyeceğini anlamış oluruz veya bu mantıkla ümmetimizi düşünürüz, diyoruz.

Değerli kardeşlerim,

Biz bugün kendi yağımızda kavrulacak bir kimliğin sahibiyiz. Ne demek kendi yağımızda kavrulacak bir kimlik sahibi olmak? Biz ümmet-i Muhammed'iz. İdeolojiye, dışarıdan fikir desteğine, 'sosyal desteğe' ihtiyacımız yoktur. Ümmet olarak ayakta durabiliriz. Kendi gidişatımız hakkında kararlarımızı verebiliriz.

Ama eğer müminler olarak biz geleceğimiz ve geçmişimiz hakkında kendimizi dışarıdan ithal düşüncelere muhtaç hissederseniz, sıkıntı zaten buradan kendisini gösterecek demektir. Bir önceki derste Hac suresinin 78. ayetinden yola çıkarak *هُوَ اجْتَبَاكُمْ* (Allah sizi seçti.) ayetini okuyup yola çıkmıştık. Allah'ın seçmiş olmasının tabii bir faturası ve sonucu var demiştik.

Bu mütalaa ile ümmet-i Muhammed'i tevhit akidesinin sahibi, kendi şeriatı ve yeryüzünde sorumlulukları olan bir ümmet olarak anlamamız gerekiyor. Tekrar ediyorum: Tevhit akidesi, şeriatı ve sorumluluğu olan ümmet-i Muhammed'iz biz. Tevhit akidesi bütün içeriğiyle ne manaya geliyorsa biz onun sahibiyiz. Neden bir beşerî sistem ya da putlaştırılmış düşünce, ümmetten bir parça olamaz?

Çünkü ümmet-i Muhammed tevhit ümmetidir. Akidesi vardır, tevhit akidesidir bu. Şeriatı vardır. Şeriat sahibi bir ümmetiz biz. Ümmetin farklılığını ve dünya sistemlerinin barışmazlık potasında bulunma nedeninin şeriatı olduğunu ileride konuşacağız inşallah. Ümmet şeriatını yok kabul etse çok sosyal, fakirlerle ilgilenen ve yani insanlığa zararı olmayan, çevreyi, doğayı koruyan bir topluluk olarak kabul edecekler de şeriata bir türlü yanaşamıyorlar... Şeriatsız bir ümmet istiyorlar.

Hayır, tevhit akidemiz var. Kendimize mahsus şeriatımız var. Şeriatımızın kaynağı da Kur'an'ımızdır, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sünnetidir. Yeryüzünde gelip geçmek, ibadet edip cennete girmek için bulunan bir ümmet değiliz. Yeryüzü sorumlulukları taşıyoruz. Yani bir Müslüman olarak, ümmet-i Muhammed'den bir fert olarak hiçbir zaman kendimizi ibadet edip gitmek için bir kavim, göçebe mantıklı bir topluluk görmüyoruz. Tam aksine diyoruz ki: Ümmet-i Muhammed yeryüzü üzerinde sorumlulukları bulunan bir ümmettir.

Kardeşlerim,

Hatırlarsanız önceki derslerde demiştik; sanatkâr bir karikatüriste veya çizere; İslam, Müslüman ve ümmet-i Muhammed'i simgeleştiren bir tablo yap desek bize ne getirir? Kâbe, Medine'de Ravza-i Mutahhara resmi. Maalesef deve, vaha, vahada üç tane hurma ağacı... Hayır, eğer sanatkârlar bir simge oluşturacaklarsa dört değerimize sabit kalacak, dört değerimize bakarak bunu tespit edebilirler.

Birincisi: Ümmet coğrafî sınırlarla sınırlandırılabilir birliğin adı değildir. Ümmet akide ümmetidir. Akide ile bir aradadır. Dolayısıyla Orta Doğu, Asya, Kuzey Afrika gibi toprak parçalarının ifade ettiği değerler ümmet-i Muhammed'i yansıtamaz. Ümmet için bir coğrafya söz konusu değildir.

Binaenaleyh akide, manevî bir değer adıdır. Maddî bir değer adı değildir. Mesela, Çinliler dediğimiz zaman bu bir coğrafyanın özetidir. Veya Kafkas halkı dediğimizde, Kırgız dediğimizde bir yöreyi yansıtmış oluruz. Ama ümmet-i Muhammed bir toprak parçasıyla, kıtayla, okyanusla filan ifade edilebilecek bir kavramı yansıtmaz. Yeryüzünde tevhit akidesi, şeriatı ve sorumluluklarıyla iman etmiş her mümin, ümmet-i Muhammed'dendir. **Bulduğu her yer ümmet-i Muhammed'in toprağıdır. Ümmet-i Muhammed oradadır. Yarın Allah lütfeder de uzayda bir yaşam noktası tespit edilir, oraya hicret edilirse orası da ümmetin yaşadığı yer olarak coğrafî sınırlarımız içerisinde olacaktır.**

İkincisi: Ümmet-i Muhammed, 'İslam âlemi' değildir. 'İslam âlemi' de ümmet-i Muhammed'in fakihlerinin, müçtehitlerinin, müfessirlerinin, tarihçilerinin kullandığı bir kavram değildir. Medine'den çıktığında ashab-ı kiram, Allah'ın önlerine çıkardığı her toprak parçasına gitmek üzere çıktılar. "Arap Yarımadası" diye bir adadan söz edilebilir. "Türkler'in Anadolu'su" diye bir yerden söz edilebilir. İslam dünyası, İslam âlemi diye bir yer yoktur. İslam her yerin dinidir. Biz İslam âlemini kabul edersek mesela; sınırlarına Anadolu dersek, "Anadolu'da namaz kılabilirsin. İslam âleminin sınırları içerisinde kalmayan, mesela Girit Adası'nda namaz olmaz, İslam âlemi sınırlarında değil çünkü." Böyle mi diyeceğiz? Hayır. Soru: Müslüman nerelerde namaz kılabilir? Yeryüzünün her yerinde. O zaman yeryüzünün her yeri İslam âlemidir.

Allah, Hasan el-Benna'ya rahmet etsin. O ve arkadaşlarının meşhur sloganı neydi:

فَإَيْنَمَا دُكِرَ اسْمُ اللَّهِ فِي بَلَدٍ عَدَدْتُ أَرْجَاءَهَا مِنْ لُبِّ أَوْطَانِي "Nerede Allah'ın adı anılıyorsa ben orayı öz vatanım kabul ederim." Çünkü mümin yeryüzünde 'Allah' demek için vardır. Nerede Allah diyorsa İslam oradadır zaten. Allah demedikten sonra Ebu Cehil de Mekke'yi, ne İslam'dı ne İslam âlemindendi. Mekke'nin içinde, Kâbe'nin içinde de olsan Allah diyemedikten sonra yoksun sen. Allah dedikten sonra da kuzey kutbuyla güney kutbu arasında nerde dersin de.

Allah, Sebe suresinin 48. ayetinde, وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ buyuruyor: "Seni insanların tamamına gönderdik." İnsanların tamamına. Bundan da anlıyoruz ki herhangi bir şekilde 'İslam dünyası' diye bir kavram yoktur. İslam dünyası, İslam'da olmayanların icat ettikleri, geri kalmışlığı, kaybedilmişliği, sömürülmüşlüğü ifade etmek için kullanılan bir kavramdır. Ümmet-i Muhammed olarak biz dünya ümmetiyiz, dünyada varız. Dünyanın her yeri bizimdir.

Müslüman ümmeti eğer bir tablo ile özetleyeceksek, bir simge icat edeceksek bunu yeşil renk, hurma ağacı, deve, Mekke-Medine resmi, sarıklı bir Arap, zenci bir insan... bu tip şeylerle değil dört değeri ne yansıtıyorsa onunla ifade edeceğiz. Birincisi: Ümmet-i Muhammed akide ümmetidir, toprak

ümmeti değildir. Dolayısıyla haritalar, ümmet-i Muhammed'i göstermezler. İkinci olarak: Bu ümmet, 'İslam âlemi' değil insanlık ümmetidir. İnsanlığın tamamıdır.

Üçüncü: Ümmet-i Muhammed etnik olarak farklı ırklardan ve yapılardan oluşmuştur. Ümmet-i Muhammed, Arap ümmeti değildir. Herhangi bir ırkın kuşatabileceği kadar da dar değildir. Madem insanlık ümmetidir, insanın bütün ırk türlerini, etnik yapılarını vesaireyi barındıran bir ümmettir. Selman, Bilal, Ebubekir... -radiyallahu anhum cemian- tamamı Resûlullah'ın çatısı altında toplandılar. Allah'la bağ kurmak, Allah'ın kullarıyla kardeş olmaktır. **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** Hucurat suresinde "Müminler ancak kardeş olabilirler" buyruluyor. İnsan Allah'tan kopuk kalırsa o zaman etnik yapısı, siyahı, beyazı, Afrika'sı, Asya'sı, Avrupa'sı... bir değer taşır. Ama insanlığı Allah'ın kulluğu ile birleştirmek, bu takdirde Allah'ın kulları olmak, bütün etnik yapıların kaynaştığı ve bir arada durduğu bir yerde olmaktır. Ümmet-i Muhammed'in camisinde renklere-yörelere göre ayrılmak yoktur.

Allah'ın kulu olan herkesle, %100 Âdem'in çocuğu olmaktan başka hiçbir çatıda buluşamayacağı kararı çıkar. Yani ümmet hiçbir şekilde aile yapısını, yöre farkını ileri çıkararak bir arayış içerisinde olamaz. Olduğu zaman Allah'ın rızasının gerisinde kalır. Ümmet olarak kaybolur, erir gider.

Arkadaşlar,

Burada üçüncü maddeye bir not düşeceğiz. Esasen birinci, ikinci için de geçerlidir bu. Eğer biz ümmeti dört şey üzerinden değerlendireceğiz dediysek, bunu da zihnen ikna olmuş olarak kabul ettiysek ortaya bir hakikat çıkıyor. Şeytan da öbür tarafta bin bir proje üretiyor. Büyük ihtimalle o da elemanlarını kampa aldığı anda, "Karşımızdakileri dört şeyden parçalayacağız" demiştir. "Bu ümmet akide ümmetidir, biz toprağına bölelim" demiştir. "Şurada bir harita çizelim. Burayı da ikiye bölelim. Burayı bu ırka verelim. Şurayı o ırkın şu koluna verelim." Bunu şeytan projelendirmiştir.

Ümmet-i Muhammed'in değerlerini ancak bu mantıkla koruyabilenler namaz kılmak gibi bir iş yapmış olurlar. Bunun dışında Müslümanlar olarak biz oturup namazımızı, haccımızı ya da ramazanlarda okuduğumuz Kur'an'ı öne çıkarıp ümmet olduğumuzu ispat edemeyiz. Ya da yalnızca Kadir gecelerinde, bayram hutbelerinde ümmetin sıhhat, selamet ve afiyeti için dualar yaparak değil, bu orijinal kimliği koruyarak ümmet-i Muhammed ideali üzerinden konuşabiliriz.

Yalnızca bir Fatıha'yla değil, ümmetin dinamiklerini ayakta tutarak, ümmeti ümmet yapan değerleri koruyarak ancak proje yürütülebilir, ümmet ayakta tutulabilir.

Eğer ümmet-i Muhammed diye bir mefhum zihinlerde canlandırılacak ve ayakta durulacak, ümmetten olmanın övüncüyle yaşayacaksak dört şeyi ispat edeceğiz. Bunların dördüncüsü de davası olan bir ümmet olmaktır. Çocuklarımıza İslam'ın şartları öğretilirken, ümmet-i Muhammed'den olmanın şartları bulunduğu da öğretilmesi gerekiyor demektir, bu aynı zamanda. Her ne kadar çocuk hacca gitmeyecek yaştaysa bile haccın farz olduğunu, İslam'ın şartı olduğunu ona öğretiyoruz. Gerektiğinde gitsin diye.

Ümmet-i Muhammed'den olmamız bir dava mensubu olmamızı gerektiriyor. Dolayısıyla emekliliğini bekleyen bir ümmet olmaz. Emekliliğini bekleyen ve bütün ideolojisi, yatırımı, aile yapısı, iş yapısı, işine, gücüne ve emekliliğine helalinden rızık yiyip gitmek olan bir ümmet olmaz.

İsrailoğulları'ndan dindar adamların da düşüncesi böyleydi zaten. Seksen sene bir mağarada ibadet etmişlerdi. Helale-harama dikkat edeceksin, haram yemeden ahirete gideceksin. Bu İsrailoğlu mantığı. Dağda ibadet edebildiğin kadar ediyorsun.

Bu ümmetin davası; bir insanlık yükü taşıma davasıdır. أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ “Bütün insanlık için çıkarılmış bir ümmettir.” **Bu ümmete iman etmiş herkesin sorumluluğu, bütün insanlığın sorumluluğudur.** Sadece bir yerdeki yangında yanmış ya da bir terörist tarafından öldürülmüş bir bebeğe ağlamak timsah gözyaşındır. İmansız olarak ölen bir insana ağlamadıkça terör olaylarında, trafik kazasında ölenlere ağlamanın Allah katında yeterli bir inandırıcılığı yoktur. İnsanlık için çıkarılmışsın. İnsanların sorumlusun sen. “Tek başıma ne yaparım?” Hayır! Ümmet-i Muhammed'den olmak bir bütün olmaktır. Eksik olan neyse o eksiği tamamlayacak şey de senin görevin zaten. Eksik olan nedir? Siyasî bir değeri olsa, halifesi olsa, mekanizması işliyor olsa ümmet yapacak bunu. O zaman senin vazifen siyasî mekanizmayı oluşturmak. Ümmetin, halifeli bir ümmet olmasını sağlamak.

Kardeşlerim,

Şimdi bu dört madde üzerinden ümmetimizi düşünelim. Aksi takdirde yanlış düşünüyoruz, ümmetimize zulmediyoruz, hakkını vermeden düşünüyoruz diyeceğiz. Bu sözlerin konuşulacağı her yerde elini şakağına koyup “Nerede o ümmet yahu? Nerede?” diyen sesleri duyuyor gibiyim şimdi. “Hani o ümmet? Orta Doğu'ya baksana...”

Orta Doğu'ya baktım, ne var Orta Doğu'da? Orta Doğu kadar insanın kadim olduğu bir yer var mı? “Orta Doğu'da Müslüman Müslüman'la boğuşuyormuş.” Orta Doğu denen yerde kaç din yaşıyor, dikkat ediyor musun? Kaç bozuk, dinsiz fırka yaşıyor, dikkat ediyor musun? İnsanlığın en eski yaşama noktası, en kalabalık din farklılığının bulunduğu yer. Etnik yapıda bu kadar kalabalık bir yer yok. İnsanlığın neredeyse tamamının kilit denecek kadar bağlı olduğu, yer altı zenginliklerinin bulunduğu yer ve stratejik olarak adeta insanlığın köprüsü durumunda, kıtalar arası bir ulaşım noktası gibi. Siyasî, coğrafi, ekonomik, dinî... İnsanlığın burada sorunlu olması için onlarca gerekçe var. Bir de halifesi, başı olmayan, çırpınan bir ümmet burada yaşıyor. Elbette sorun olacak.

Ümmet-i Muhammed toprak dini değil ki Orta Doğu'ya bakıp ümmetten söz edeyim. ‘Allah’ diyen her yerde benim bir şubem var: اَسْمُ اللَّهِ فِي بَلَدٍ demıştik. Nerede Allah'ın adı anılıyorsa ‘ben’ oradayım. Dolayısıyla ümmet-i Muhammed'in toprak parçası insanlığın yaşadığı her yerdedir. Ümmet-i Muhammed'in ölü olduğu ya da can çekiştiği yüzde yüz yanlıştır. Bir kere İslam, ölmek üzere olan bir dinin ümmeti değildir. Elhamdülillah, dinimiz Medine'ye indiği günkü berraklığıyla yaşıyor. Kur'an'ımız değişmedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti dışarıdan ve içeriden saldırılara rağmen dipdiri ayaktadır.

Tarih boyunca bu ümmet ayakta durmayı ispat etmiştir. Yeryüzünün kaç kıtasında ümmet olarak varız. Adı ülke ise, ülke olarak anılıyor. Kıta ise, kıta olarak anılıyor. Afrika'sından, Asya'sından, Avrupa'sından; her yerde ümmet-i Muhammed var. Yani coğrafi olarak da var.

Ortada bir realite var. Bu realite nedir? Eğer hayatiyeti tehlikede bir ümmet olsaydık Yahudiliği, Hıristiyanlığı, dinsiz kesimi ve diğer herkes İslam'a karşı birleşme ihtiyacı hissetmezdi. “Nasıl olsa ölüp gidecek bu, mirası da bize kalır. Niye silah masrafı yapalım” derlerdi. Niye

Birleştirilmiş Milletler'yle, şu bloku, bu blokuyla tamamı yeşil renkte bir düşman oluşturma ihtiyacı niye hissettiler? Neden? Çünkü İslam gelecek vaat eden bir dindir. Genç nesil, İslam'ın neslidir. İdeali olan insanlık, İslam milletinde vardır. Hâlâ hilafeti ayağa kaldırıp yeniden Medine'deki ruhla yaşamak isteyen milyar var yeryüzünde. Bu da insanlığın beşte birine tekabül ediyor. Her beş insandan biri Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Veda Hutbesi'nin ruhuyla yaşıyor.

Evet, bu ümmetin içinde şarapçıları da var. Zinaya bulaşmışları da var. Piyango bileti alıp kumar oynamış olanları da vardır. Ama "Veda Hutbesi'nin standartlarının karşısında mısınız?" diye bir soru sorulsa bunu küfür kabul eder, silahına sarılır. "Beni Peygamber'imın düşmanı nasıl yaparsın?" der. Bu çok önemli bir noktadır. Kesinlikle bu, ümmetin düşmanları tarafından bir vakia olduğunu yani bir realite olarak düşmanları tarafından kabul edildiğini gösteriyor.

Ümmet-i Muhammed, din olarak orijinaldir hâlâ. El değmemiş bir dindir, elhamdülillah. Dinlerine el değmiş Yahudi ve Hıristiyanlar elbette bunun için çıldıracaklardır. Yüz sene koruyamadılar İsa aleyhisselamın hatırasını ve İncil'ini. Ümmet-i Muhammed 1400 küsur senedir bir tek harfine dokundurmadı Kur'an'ın, elhamdülillah. Ümmetin âlimleri bir asır içerisinde Peygamber'ine tek bir kelime isnat ettirmeden, tertemiz bir sünnet bıraktılar ortada, elhamdülillah. Bu, ümmetin şerefidir.

Tarih ortadadır, coğrafya ortadadır. Ümmeti gömecek bir yer yoktur. Onun için ümmetin beyinleri üzerinden imha edilme projelerini her zaman canlı tutmak istemektedirler. Beyin ölümünü sağlarsa gömme derdinden de kurtulurlar diye düşünüyorlar. Bunu da gerçekleştiremeyeceklerdir.

Burada çok tatlı bir hatıramı nakletmek istiyorum. Hem de Allah'tan rahmet dilemeye vesile olsun; Türkiye'de 28 Şubat faciasının yürürlükte olduğu günlerde Hindistan ziyaretimiz olmuştu. Ebu'l-Hasan en-Nedvî rahmetullahi aleyh de sağdı. Onun misafiri olarak bulunmuşuk. Yüzümüzden moralimizin kırıldığını anladı. Baktı ki canımız sıkılıyor. Bizi topladı, hem veda konuşması yapacaktı. Bir oturun bakalım, dedi, oturdu.

Dedi ki: "Bu ümmet ölmedi, ölmüyor, ölmeyecek. Son 'Allah' diyen insan giderse zaten kâinat gidecek. Lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah diyen varsa dünya var. Dünya hâlâ ayaktaysa, güneş dönüyor, aydınlatıyor, buğday topraktan çıkıyorsa bu ümmet ölmedi demektir, vardır. Ümmet uyku mevsiminde olabilir, kış sezonunda olabilir ama ayakta Allah'ın izniyle.

Bakin gençler! Sizin moralinizi çökmüş gibi görüyorum. Ama unutmayın; bu ümmete İblis üç kere mezar kazdı, üçünde de kendi girdi o mezara." Eğer ümmetin kaderinde, hasbelkader dediğimiz şekilde ölüm söz konusu olsaydı, yokluk söz konusu olsaydı bu üç mezarda kalırdı.

Birincisi: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz vefat ettiğinde, Refik-i Âlâ'ya yükseldiğinde bir kısım Arap bedevileri ve "İslam olduk" diye göstermelik Müslüman olmuş gruplar İslam'dan çıktılar, irtidat ettiler. Bu büyük bir salgına dönüştü. Hatta şöyle bir slogan uydurdular: "Muhammed peygamber olsaydı ölmezdi zaten. O da öldüğüne göre biz boşuna iman etmişiz." Bu kısa bir zamanda yayıldı. Zaten eğitim görmemiş, "Müslümanlık mı var? Ha iyi, biz de Müslüman olalım" diye Müslüman olmuş insanlardı bir kısmı bunların. Bir eğitilme fırsatı bulmadan da Allah Teâlâ, Peygamberi'ni Refik-i Âlâ'ya yükseltince bunlar imtihanı kaybettiler, irtidat ettiler. Sadece Mekke, Medine ve Taif'ten değil onun dışındaki Arap şehirlerinden de dalga dalga irtidat haberleri geldi.

Arkadaşlar,

O kadar ki Ebu Bekir radiyallahu anh, Halid bin Velid'i çağırdı: Medine'den çık. Yemen'den Arap Yarımadası'ndan dolaş, yukarı doğru. O yarımada'yı temizle gel. Halid bin Velid -Allah ona ve yanındaki bütün mücahitlere rahmet eylesin- iki yıl içinde binlerce kilometre kat ederek on dört ayrı savaşa girdi.

İsyanın boyutunu anlamak için çok önemli bir nokta. Sözünü ettiğimiz irtidat furyasında ashab-ı kiramın bir kısmı ümmetin başı olarak Ebu Bekir radiyallahu anha geldiler, dediler ki: Çok stratejik bir konu bu, tehlikeli karar veriyorsun. Bütün İslam ordusunu son neferine kadar Halid'e verdin sen. Medine'yi savunacak adam kalmadı. Ya toplanıp Medine'ye gelseler ne yapacaksın?

Çok enteresan, demek ki Medine'yi savunacak bir muhafız birliği bile kalmamış. Tamamı cepheye gitmiş. O kadar büyük bir isyan var. Ne cevap veriyor? Bu Medine'de yalnızlıktan beni kurtlar bile yiyecek olsa, Halid gidecek. diyor. Halid gidecek. Allah'a isyan edenler yaşamayacak yeryüzünde. Demek ki kurtların Medine'yi istila etmesine benzer bir tehlike söz konusuymuş.

Hocamız rahmetullahi aleyh, birinci örnek olarak bunu verdi.

İkinci olarak, Haçlılar ve Moğollar'ın İslam toprağını tepeden tırnağa işgal ettikleri dönemdir. Yüz-iki yüz seneye yakın devam etmiş bir süreçten söz ediyoruz. Ümmet-i Muhammed'in bilhassa Moğollar'ın işgali döneminde yaşadığı facianın haddi hesabı yoktur. İran sınırından Mısır'a kadar olan bölüm, ümmet-i Muhammed'in toprağı, Abbasi hilafetinin bulunduğu toprak tam karikatürize edilecek olsa büyük bir mezarlık gibiydi. Büyük bir mezar kazmış Moğollar, diri diri insanları gömüyorlar gibi bir sahneydi.

Hocamızın enteresan tespiti çok önemli bir nokta arkadaşlar. Moğollar bu büyük mezarlığı kazmış, ümmeti mezara gömüp keyif süreceklerini zannederken iki şeyle karşılaştık:

A: Esasen bir köle olan adam Moğollar'ı perişan etti. Cengiz Han'ı bir köle helak etti. Memlükîler denen bir grup var, bunlar köleyken Moğollar'ı imha ettikleri için ümmetin kabul edilmiş kralları oldular adeta.

B: Basra Körfezi'nden Mısır'a kadar olan büyük bölgeyi, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in Medine'si de onların hayalinde vardı şüphesiz, büyük bir mezar gibi kazıp lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah diyen herkesi o mezara koyma hayalindeki bu adamlar, geriye Müslüman olarak döndüler. Mucize bu işte! Kazdıkları mezara onların Şamanist duyguları gömüldü, iman edip geri gittiler. Ve bu ümmetin tokadını bir köle çocuk elinden yediler. Cengiz Han'ın oğlunu köle biri öldürdü. Kafasını da bir sandığa koyup hediye olarak Cengiz Han'a gönderdiler. O zamanki teamül gereği...

Üçüncü olarak üzerinde bizim de özellikle durmamız, tefekkür etmemiz gereken madde: Anadolu topraklarında hilafet kaldırıldı, yetmedi Kur'an yasaklandı, yetmedi ezan yasaklandı, yetmedi evinde elif cüzü bulunanlar dahi zindanlara atıldı. Bu işkence otuz yıl kadar aralıksız sürdü. 'Allah' demek, 'Allah' dediğine dair işaret barındırmak bile suç hâline geldi. İnsanların âbâ-ı ecdadından gördükleri bir sarık bile idam edilme nedenleri oldu. Bu tıpkı Moğol faciası gibi ümmetin hilafet toprağının mezarlığa dönüştürülmesiydi.

Sonra hocamız rahmetullahi aleyh dedi ki: “Ben o toprakları şimdi ziyaret ediyorum. Ezan sesi olmayan bir sokağa rastlamadım henüz. Bu da gösteriyor ki ümmet için kazılan üçüncü mezarlığa da İblis ve adamları girmiştir.”

Hocamızın sözünü ben genişleterek izah ettim. Rabbim ona büyük rahmetiyle rahmetler eylesin. Sonra döndü bize dedi ki: “Bakın!” dedi, “şimdi Erbakan yargılanıyor, arkasından da bütün Müslümanlar zindanlara girecek. Onun arkasından da yine Kur’an yasaklanacak. Hatta sizin okullar yasaklanmış... İşte, siz böyle endişe ediyorsunuz ya, hizmetçisi olduğunuz bir dini düşünüyorsunuz, sahibi değilsiniz, sahibi Allah’tır. İtikadınızı bozmayın, merak etmeyin. Allah şeytanı bir kere daha bu mezara gömer. İslam’ın kaderinde mezara girmek yoktur, mezara sokmak vardır.”

Kardeşlerim,

Bu hatırayı bugünkü neslin anlayacağı kıvama getirerek, özellikle niye zikrettim? Şundan dolayı: İslam’ın ölmesi söz konusu değildir, İslam hayattadır, ümmet hayattadır. Ümmet-i Muhammed mağaralara çekilecek, evinde teheccüd kılıp sokağa çıktığında profesyonel bir dinsiz görüntüsü verecek değildir. Bu ümmetin kadınları herhangi bir şekilde iffetinden taviz verecek kadınlar değildirler. Ümmet-i Muhammed hayattadır. Ölümü için bir gerekçe yoktur. Biiznillah, ümmet var olduğu için kâinat ayaktadır zaten. Ümmet-i Muhammed yoksa yeryüzünde hayat yoktur, doğu-batı ayırımına da gerek yoktur. Dünya dönmüyordur o zaman. Çoktan İsrail aleyhisselam surunu üflemiş ve dünyanın işi bitmiştir.

Ümmet-i Muhammed realitedir. Din olarak realitedir. Neden? Ebu Bekir radiyallahu anhın okuduğu Kur’an’ı okuyoruz. Beş yaşında çocuklarımız Übey ibni Kab radiyallahu anhın okuduğu Kur’an’ı okuyor. “Resûlullah dedi ki” diye Ebu Hureyre’nin duyduğu sözlerin aynısını biiznillah biz Ebu Hureyre’den de fazla duyuyoruz.

Çünkü Ebu Hureyre kendi duyduğu hadisleri bize nakletti, biz onun duymadığı, o Müslüman olmadan önce söylenen hadisleri de biliyoruz. Resûlullah’ımızdan -sallallahu aleyhi ve sellem- kaybolan bir söz yoktur. Realitedir dinimiz, yüzde yüz gerçektir. Hocalarının, âlimlerinin desteğiyle ayakta durmuyordur.

Ümmet vakiadır. Ümmetimizin tarihi ortadadır. Onlarca kere topraklarına, insanına taarruzlar olmuştur, doğrudur bu. Ama bu taarruzlar da Allah’ın imtihanı gereğidir. Çekinilecek, korkulacak bir durum yok. Ümmet-i Muhammed’in coğrafyası da ortadadır.

Rusya İmparatorluğu yani Bolşevizm’le başlayan Komünist blok, yetmiş seneden fazla Özbekistan topraklarını, Buhara’yı ve ümmete ait diğer toprakları silindirlerle, dozerlerle ezdi. Değil türbeleri, etrafındaki bahçeleri bile bırakmadılar. Medreseleri yıktılar, yaktılar. Ama eceli gelip Komünizm gittiğinde yetmiş yıl imha etmek için canhıraş çalıştıkları Buhara toprağı yeniden hadis kokmaya başladı. Meğer Allah nadasa bırakmış oraları. Ümmet canlansın diye aktif bir nadas işlemi görmüş.

“Orta Doğu’dan kan fışkırıyor, şurada Müslümanlar birbirini kırıyor.” Doğru. Aynı şeyi biz de söylüyoruz. Neden ama? Hayat var ümmette çünkü. Ölüler niye kavga etsinler ki? Hıristiyanlık’ta yaş ortalaması 65-80 arası, ümmet-i Muhammed’de de 15-70. Genç ve dinamik bir ümmet başka, kavgaya mecali kalmamış Hıristiyanlar’ın doldurduğu kiliseler başka. Aktif bir ümmet! On yaşındaki çocukların sokaklara çıkıp “Kudüs” diye bağıracağı bir ümmette elbette heyecan olacak. Elbette yer yer

